

MONOLOGER INFÖR ANTAGNINGAR 2017

Färdighetsprov till Gymnasieskolans Estetiska program, Gren TEATER

Könen som anges i monologerna kan du ändra så som du önskar. Om du inte vill välja en av de X nedanstående texterna har du möjlighet att välja en egen monolog av en valfri dramatiker/författare. En kopia av texten (datorutskriften) ska då lämnas till juryn innan du framför den.

Ur **LILJA** av Magnus Dahlström

Den saken är klar, man ska aldrig vara bäst... aldrig vara bäst... aldrig vara ledare för någonting. Det visar ju hela historien att en ledare alltid blir av med kronan eller får huvudet avhugget eller faller på något annat sätt. Och ändå finns det alltid någon idiot som ställer upp och blir ledare. Helt otroligt korkat; det gäller att vara mer smidig – social smartness, det gillar jag: manipulera andra människor. Det är min styrka... där har jag min styrka... det är någonting som jag KAN åtminstone... utan att de märker det eller till och med tycker om det. Alltid se till att vara n ä r m a s t u n d e r någon som är ledare, manipulera dem, påverka dem, se till att de följer mina råd och förslag – och sen när de faller ... då klarar jag min naturligtvis undan. Jag går till nästa ledare. Det är så det måste gå till... så måste jag göra...

Ur **ANSIKTE MOT ANSIKTE** av Ingmar Bergman

Vet du vad som är det stora fantastiska felet med dig? Jo, det ska jag tala om för dig, för det har jag kommit på: *Du kan inte älska!* Och med älska menar jag alltså älska och inte knulla, fast jag tror att du är ganska dålig på det också. Vet du vad du är? *Du är nästan överklig!* Jag har försökt tycka om dig, som du är, för jag tänker att om jag älskar Jenny utan kompromisser så kanske hon blir litet verkligare, jag menar mindre ängslig och mera trygg för det blir man ju, om man vet att man är älskad även om det bara är en hund som älskar en. Men inte! Jenny ser på mig med sina stora underbara blå ögon som är de vackraste i världen och jag ser bara hennes ångest. Har du aldrig älskat någon enda mänska, Jenny?

Ur **FEM GÅNGER GUD** av Jonas Hassen Khemiri

Allt de såg var utsidan... Allt de såg var sjukdomen som åt min syster inifrån och som fick henne att halta och fångade henne i rullstol och tvingade henne att ta alla de där medicinerna... Dolores. Bara namnet, lyssna på det.

Do...lo...res... Världens vackraste namn. Jag såg aldrig striphåret eller dreglandet eller bajsfläckarna eller nåt av det andra. Jag såg bara fräknarna och den där doloriska fantasin som plötsligt fick sandlådor att bli kvicksand och kvistar att bli lasersvärd och vägen till skolan att bli värsta bergsklättringen över Himalaya. Dolores. Den enda tjejen i rullstol som kunde härma en AK-47:a bättre än killarna.

Ur **SNART KOMMER TIDEN** av Line Knutzon

Vet du hur mycket jag älskade dig förr i tiden? Du var den enda jag såg i den stora folkmassan. Du stod långt borta och huttrade i vinden, upptagen av det ena eller andra, dina ögon strålade åt alla håll och jag visste att om dom strålade mot mig skulle jag stråla tillbaks, och jag älskade dig så högt då vi stod där och tittade bland dina saker och ting och pratade lugnt om ditt och datt och sommarnatten blev het och fuktig och du undrade om jag ville öppna din skjorta och det ville jag gärna för huden innanför var len och smidig och jag var tvungen att lära känna den. Och jag visste att jag hade mött min like, min själsfrände, att jag hade fått en kam till mitt hår, att jag äntligen landat i det näste jag själv bäddat, att vi du och jag för evigt var sammantvunna i ett hus av glas som vi skulle attackera med sten tillsammans. Kyss mig.

Ur **SLEEPING BEAUTY AIRLINES** av Isa Schöier

Det är skit också att jag ska vara flygrädd. Jag är ju för fan maskiningenjör. Eller också är det just därför. För att jag vet mer. Och värre blir det också år från år. Men så fort vi landar bara, då ska du få se på semester. Och när vi har vilat ut då kommer vi att fatta vad vi ska göra med våra liv. Eller hur Katrin? Det var väl därför jag fick sluta också. Dom jävlarna i ledningen hittade på nåt sätt att lukta sig till vilka som var rädda. Och jag är rädd. Flygrädd. Teknikrädd.

Relationsrädd. Genomgående rädd. Och dom som fick stanna var dom som inte var rädda. Dom som ville flyga vidare mot framtiden. Och nu vill dom att jag ska lära invandrarbarn svensk matematik. Det kan ni stoppa upp i arslet sa jag för matematik är väl det enda som är likadant överallt. Så nu är det slut med det mesta. Det räckte till biljetterna, det gjorde det. Men sen är det slut.

Ur **SOM NI VILL HA DET** av William Shakespeare

Din bödel vill jag faktiskt inte vara.
Jag flyr dig för att inte skada dig.
Du påstår här att mina ögon mördar –
Förtjusande! Javisst, och tänk så troligt
Att något så skör och fegt som mina ögon
Som stänger portarna för minsta dammkorn
Är slaktare, tyranner, mördare.
Nu stirrar jag på dig så hårt jag kan.
Om mina ögon sårar, dör du nu.
Nå, låtsas svimma nu då, fall omkull då:
Va? Kan du inte? O skäms, skäms att ljuga
Och kalla mina ögon mördare.
Nå, får jag se på såret som de gav dig.
Rispa dig med en nål, och det blir alltid
Nåt litet märke; stöd dig mot ett strå,
En stund blir det ett avtryck kvar i handen
Som syns tydligt och klart. Men mina blickar –
Trots att jag slunga dem mot dig som spjut nyss
Så rörde de dig inte. Så där ser du,
Ögon kan inte skada nån.

Ur **GATAN** av Jim Cartwright

Jag vill vara ifred. Jag har legat här i fyra dagar nu. Hon fortsätter komma med käk. Jag vill inte ha nå't. Jag varken äter eller dricker. Jag fastar sedan i onsdags. **OCH INGEN SKA HINDRA MIG!** De fortsätter att banka, fortsätter att hamra på den där förbannade dörren. Men jag tänker inte svara. Vad har de att komma med är ute då? Man kunde lika gärna sätta upp en skylt utanför dörren här inne: **HERRAR.** För därute är det bara skit. Världen är ett stort skithus. Det är sant, lika sant som at jag lever, sant som sand.. Fan, vad man babblar när man inte har ätit, eller hur? De trycker på, tankarna. Hjärnan blir så proppfull av dem att munnen till slut spyr ut dem. Men det är det jag är ute efter. Jag vill ha ut alltihop. Löpa linan ut. Det är därför jag fastar. Fan vad jag är törstig. Halsen är kruttorr. Vad i helvete, är det nå'n slags filminspelning det här? 1988 är ju rena dårhuset. Skit. Inga jobb. Nå'n tog mitt. Stal min framtid. Nå'n tog det bara, högg för sig. Men det spelar ingen roll. Fy fan vilket flyt jag har.

Ur **UTANFÖR MITT FÖNSTER** av Mattias Andersson

Och normala människor.. Såna man ser på tv, film eller i en dokusåpa... Skulle brutit här... Slagit näven i bordet och sagt: ”nej, det räcker, jag bryter här, jag klipper här, jag ger fan i det här nu”... Smällt igen ytterdörren, satt sig i bilen och bara dragit iväg på en öppen motorväg, långt, långt bort... Men om allt vore så tydligt... Ett svart paket med Posten... Det äter sig istället in... Långsamt, långsamt... Man bara vaknar en dag, stående vid fönstret och känner att man är... Ja, just det... Men ändå stannar man kvar... man låter timmarna, dagarna, veckorna, månaderna gå... Och man blir bara stående och ser ut genom fönstret... blir stående och ser ut genom fönstret... Blir stående och ser ut genom...

Ur **DANNY OCH DET VIDA BLÅ HAVET** av John Patrick Shanley

Jag kan inte fortsätta så här! Jag kan inte ha det där i skallen längre! Om jag inte får ut det där ur min jävla skalle kommer jag bli galen! Jag skulle kunna bita i glas! Jag skulle kunna stoppa in handen i en brasa och se fanstyget brinna upp så länge jag har den här skiten i skallen! Vad ska jag ta mig till? Va? Jag kan inte bara blunda va. Jag kan inte stänga ögonen och se det jag ser. Jag är kvar i den här lägenheten! Det är otroligt men jag är kvar. Och min unge. Som redan är tokig. Liksom, vad kan hända? Fattar du? Kan det hända något mer? Men det måste det. Det känns som om jag en dag bara pekar så här och så sprutar det eld och blixtrar ur fingret och så brinner allting upp undra mil omkring! Det är inte rätt när man känner så mycket som jag.

I urval av Stein Rognstad Janni, Mia Malby och Alex Paterson /teaterlärare på Estetiska programmet vid S:t Eriks gymnasium